

สาระ: ลูกๆที่แสนหวาน เรียนรู้จากพ่อว่าจะทำธุรกิจขายส่งอย่างไร “มานมานะบาพ” และการจดจำระลึกถึง อัลฟาและเตือนผู้อื่นถึงอัลฟาคือธุรกิจขายส่ง ที่เหลือทั้งหมดคือขายปลีก

คำถาม: พ่อจะให้การต้อนรับลูกประเภทไหนที่บ้านของพ่อ?

คำตอบ: : พ่อจะต้อนรับลูกที่ทำตามคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติของพ่อเป็นอย่างดีในบ้านของพ่อ ผู้ที่ไม่จดจำคนอื่น ผู้ที่ตัดโดยกะของสติปัญญาของพวกเขาจากความสัมพันธ์ทางร่างกายทั้งหมดรวมทั้งร่างกายของพวกเขาเองและผู้ที่อยู่ในการจดจำระลึกถึงของพ่อผู้เดียว เวลานี้พ่อกำลังทำให้ลูกๆ เป็นดอกไม้ที่สวยงามและจากนั้นพ่อก็คงยินดีต้อนรับลูกๆ ซึ่งเป็นดอกไม้ที่บ้านของพ่อ

โอมชานตี ลูกๆต้องนั่งที่นี้ในการจดจำระลึกถึงพ่อและดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข ดวงวิญญาณต้องจดจำพ่อของพวกเขาเท่านั้นและลืมดินแดนของความทุกข์นี้ นี่เป็นความสัมพันธ์ที่แสนหวานของพ่อกับลูก ไม่มีความสัมพันธ์ที่หวานขึ้นเช่นนี้กับพ่ออื่นใด ความสัมพันธ์หนึ่งกับพ่อแล้วก็ยังมีความสัมพันธ์กับครูและครูด้วยเช่นกัน ที่นี้ทั้งสามคือหนึ่งเดียว หากลูกจดจำได้มากขนาดนี้มันก็เป็นเรื่องของความสุขที่ยิ่งใหญ่ ลูกได้พบพ่อผู้เดียวผู้ที่แสดงหนทางที่ง่ายดายแก่ลูก จดจำพ่อ, ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุขและลืมดินแดนแห่งความทุกข์นี้ ลูกอาจจะท่องท้าวไปทั่วแต่ให้มีการจดจำระลึกถึงผู้เดียวอยู่ในสติปัญญาของลูก ไม่มีธุรกิจทางโลกๆเลยที่นี้ ลูกกำลังนั่งที่บ้าน พ่อบอกลูกจดจำเพียงสามคำ ในความเป็นจริงแล้วมันเป็นเพียงคำเดียว จดจำพ่อ โดยการจดจำพ่อลูกจดจำมรดกทั้งสอง: ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข เป็นพ่อผู้ที่ให้ลูกทุกสิ่ง โดยการจดจำพ่อปรอทของความสุขของลูกจะขึ้นสูง ความสุขของลูกๆ นั้นมีชื่อเสียงมาก สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ว่าบาบาจะรับลูกที่บ้านและต้อนรับลูกที่นั่น แต่เพียงผู้ที่ทำตามคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติของพ่อเป็นอย่างดีและผู้ที่ไม่จดจำใครอื่น ตัดโดยกะของสติปัญญาออกไปจากร่างของลูกและความสัมพันธ์ทางร่างของลูกทั้งหมดและจดจำพ่อเพียงผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเช่นกันลูกทำงานรับใช้อย่างมากแต่ลูกไม่ได้พบหนทางที่จะกลับบ้าน เวลานี้พ่อกำลังแสดงหนทางที่ง่ายดายเช่นนั้นแก่ลูก เพียงจดจำว่า พ่อคือพ่อและเป็นครูด้วยเช่นกันและท่านได้ให้ความรู้ของตอนต้น ตอนกลาง และตอนจบของโลกแก่ลูกซึ่งไม่มีใครอื่นสามารถที่จะอธิบายได้ พ่อพูดว่า เวลานี้ลูกต้องกลับบ้านและแล้วลูกจะมายุคทองก่อน เวลานี้ลูกจะต้องกลับบ้านจากโลกที่สกปรกนี้ แม้ว่าลูกกำลังนั่งที่นี้ เวลานี้ลูกเกือบจะไปจากที่นี่แล้ว พ่อมีความยินดีด้วยกัน ลูกๆ เคยเชิญพ่อเป็นเวลาที่ยาวนานให้มาและเวลานี้ลูกได้รับท่านแล้ว พ่อพูดว่า พ่อจะทำให้ลูกเป็นดอกไม้ที่สวยงามแล้วต้อนรับลูกในดินแดนแห่งความสงบ และแล้วลูกก็จากไปตามลำดับ เป็นสิ่งง่ายมาก! ลูกจะต้องไม่ลืมพ่อเช่นนั้น นี่คือการที่แสนหวานและตรงไปตรงมา จดจำเพียงสิ่งเดียว อัลฟา แม้ว่าท่านจะอธิบายในรายละเอียด สุดท้ายท่านก็พูดว่า จดจำอัลฟาเท่านั้นและไม่มีใครอื่น ลูกเคยเป็นคู่รักของผู้เป็นที่รักเดียวเป็นเวลาหลายชาติเกิด ลูกเคยร้องเพลงว่า บาบามา เมื่อบาบามาฉันจะเป็นของท่านผู้เดียว เวลานี้พ่อกำลังมาแล้วลูกต้องเป็นของผู้เดียว ผู้ที่มีศรัทธาในสติปัญญาคือผู้มีชัยชนะ ลูกจะได้รับชัยชนะเหนือราวัน แล้วลูกจะต้องไปสู่อาณาจักรของราม ลูกได้รับชัยชนะเหนือราวันทุกๆวัน ทันทีที่ลูกกลายเป็นบรามีณลูกเอาชนะราวันแล้ว ลูกมีสิทธิ์ในอาณาจักรของราม ลูกตระหนักรู้จักพ่อและประกาศสิทธิ์ของลูกในอาณาจักรของราม แต่เวลานี้ลูกต้องเพียรพยายามที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ลูกต้องกลายเป็นส่วนหนึ่งของลูกประจำแห่งชัยชนะ ลูกประจำแห่งชัยชนะยาวมาก หากลูกกลายเป็นราชาลูกจะได้รับทุกสิ่ง สาวใช้และคนรับใช้ทั้งหมดลูกสร้างขึ้นตามลำดับกันไป ไม่ใช่ทุกคนจะเหมือนกัน บางคนอยู่อย่างใกล้ชิดมากและพวกเขาก็รับประทานสิ่งที่ราชาและราชินีรับประทาน สาวใช้และคนรับใช้ได้รับสิ่งใดก็ตามที่เตรียมอยู่ในห้องครัว สิ่งนั้นเรียกว่าอาหาร 36 ชนิด ราชาลูกเรียกว่ามหาเศรษฐีบุคคลไม่สามารถถูกเรียกเช่นนั้น ถึงแม้ว่าพวกเขาไม่ได้สนใจเกี่ยวกับความมั่งคั่งที่นั่น อย่างไรก็ตามนั่นก็เป็นสิ่งซบอกลองเทพ ยิ่งลูกจดจำบาบามากเท่าไรลูกก็จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของสุริยวงศ์มากเท่านั้น ลูกต้องไปสู่โลกใหม่ ลูกต้องกลายเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินี พ่อได้ให้ความรู้แก่ลูกเพื่อเปลี่ยนลูกจากมนุษย์ธรรมดาเป็นนารายณ์ นี้เรียกว่าราชาโยคะ ลูกคือผู้ที่ศึกษาคัมภีร์ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธามากที่สุด ลูกๆได้ทำความเลื่อมใสศรัทธามากที่สุด เวลานี้ลูกได้มาและพบพ่อแล้ว พ่อแสดงหนทางที่ง่ายดายและตรงมากแก่ลูก: จดจำพ่อ บาบามาพูดว่า “ลูกๆ!” และอธิบายกับลูก พ่ออุทิศตัวท่านให้แก่ลูกๆ ลูกคือทายาทและดังนั้นท่านต้องอุทิศตัวท่านให้แก่ลูก ลูกพูดเช่นกันว่า บาบามา เมื่อบาบามา ลูกจะอุทิศตนเองให้แก่ท่าน ลูกพูดว่าลูกจะอุทิศตนเองให้แก่ท่านด้วยร่างกาย จิตใจ และสมบัติของลูก ลูกอุทิศตัวของลูกเอง

ครั้งเดียวเท่านั้นในขณะที่บาบอภิสต์ตัวท่านเอง 21 ครั้ง พ่อเดือนลูกๆ ท่านสามารถเข้าใจว่าลูกทั้งหมดมาเพื่อประกาศ สอิทธิในโซคของเขาตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของพวกเขา พ่อพูดว่า ลูกที่แสนหวาน อำนวยการปกครองของ โลกคือสมบัติของพ่อ ทำความเพียรพยายามอย่างมากในเวลานี้เท่าที่ลูกทำได้ ยิ่งลูกทำความเพียรพยายามมากเท่าไรลูก ก็จะสามารถสอิทธิในสถานภาพที่สูงมากเท่านั้น ผู้ที่เป็นอันดับหนึ่งกลายเป็นอันดับสุดท้าย แล้วท่านจะกลายมาเป็นอันดับ หนึ่งอีกครั้งอย่างแน่นอน ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับความเพียรพยายามของลูก พ่อมาเพื่อพาลูกๆ กลับบ้าน เวลานี้หากลูกพิจารณา ว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ บาบของลูกก็จะถูกตัดออกไปอย่างต่อเนื่อง นั่นคือไฟของต้นธาราคะและนี่คือไฟ ของโยคะ โดยการเผาไหม้ในไฟของต้นธาราคะลูกจะกลับมาน่าเกลียด ลูกได้กลายเป็นเหมือนขี้เถ้าอย่างสมบูรณ์ เวลานี้ พ่อมาปลุกลูกให้ตื่นขึ้นมา พ่อได้แสดงให้เห็นถึงวิธีที่จะกลับมาสอิทธิประธานจากตโมประธาน เป็นสิ่งที่ง่ายมาก ฉันเป็น ดวงวิญญาณ ด้วยการมีสำนึกเป็นร่างเป็นเวลานานลูกก็กลับหัวกลับหาง เวลานี้กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและจดจำ พ่อ ลูกต้องกลับบ้านและพ่อได้มาพาลูกกลับบ้าน ลูกได้เชิญพ่อและท่านก็มาแล้ว ท่านทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ก็กลับมาบริสุทธิ์ กลายเป็นผู้นำทางและพาดวงวิญญาณทั้งหมดกลับบ้าน เป็นดวงวิญญาณที่ต้องไปในการจาริกแสวงบุญ ลูกคือซุมมัมพัน ดาบ พันดาวาไม่มีอาณาจักร มีอาณาจักรของซราวาส ที่นี้การปกครองของราชาได้จบสิ้นลงแล้ว แล้วสภาพของบาร์ต กลับมาเลวร้ายมาก ลูกเคยเป็นนายที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาของโลกและเวลานี้ลูกกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา ดังนั้น ไม่มีใครเป็นนายของโลก เพียงเทพเท่านั้นที่จะกลับมาเป็นนายของโลก ผู้คนเหล่านั้นพูดว่าควรจะมีค่างบในโลกลูก สามารถถามพวกเขาว่า: คุณเรียกค่างบในโลกลูกนี้ว่าอะไร? เมื่อใดที่มีความสงบในโลกลูก? ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ ของโลกจะซ้ารอยและวงจรถัดไปเรื่อยๆ บอกฉันซิเคยมีความสงบในโลกลูกเมื่อไหร่ คุณต้องการความสงบ ประเภทใด? ไม่มีใครจะสามารถบอกลูกได้ พ่ออธิบายว่ามีความสงบในโลกลูกในสวรรค์ นั่นเรียกว่าดินแดนสุขาวดี ชาว คริสเตียนพูดว่า 3000 ปีก่อนพระคริสต์เคยมีดินแดนสุขาวดีอย่างแท้จริง สติปัญญาของพวกเขาไม่ได้กลับมาสูงส่งและ เป็นหิน เพียงผู้คนของบาร์ตเท่านั้นที่กลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่สูงส่งและผู้ที่มีสติปัญญาที่เป็นหิน โลกใหม่ลูกเรียกว่า สวรรค์ โลกเก่าไม่สามารถเรียกว่าสวรรค์ได้ พ่ออธิบายถึงความลับของสวรรค์และนรกให้กับลูกๆ แล้ว นั่นคือการขายปลีก ในการขายส่งท่านใช้เพียงประโยคเดียว: จดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ! จากพ่อเท่านั้นที่ลูกจะได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัด นี่ก็เป็นเรื่องเก่าด้วยเช่นกัน 5000 ปีที่แล้วมีสวรรค์ในบาร์ต พ่อบอกลูกๆ ถึงเรื่องราวที่แท้จริง เรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริง เรื่องราวของตาที่สามและเรื่องราวของความเมตตาอันเป็นที่รู้จักกันดีมากที่สุด ลูกได้รับตาที่สามของความรู้ด้วยเช่นกัน นั่นเรียกว่าเรื่องราวของตาที่สาม พวกเขาทำสิ่งนั้นให้เป็นหนังสือทางศาสนาของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เวลานี้มีการอธิบายทุกสิ่งให้แก่ลูกอย่างดีมาก มีชายปลีกและชายส่ง บาบให้ความรู้แก่ลูกอย่างมากที่แม้กระทั่งลูกทำให้ ทั้งหมดสาธุเป็นน้ำหมึกลูกก็ไม่สามารถถึงที่สิ้นสุดของสิ่งนั้นได้ นั่นคือการขายปลีก ในการขายส่งท่านเพียงแต่พูดว่า มานมานะบาป! มีเพียงสำนวนเดียวและเพียงลูกเท่านั้นที่เข้าใจความหมายนี้ ไม่มีใครอื่นสามารถบอกลูกถึงสิ่งนั้นได้ พ่อ ไม่ได้ให้ความรู้ในภาษาสันสกฤตแก่ลูก ใครก็ตามที่เป็นราชาเขาก็ใช้ภาษาของตนเอง ภาษาของเราจะเป็นภาษา อินดีเท่านั้น แล้วเหตุใดลูกจึงต้องไปเรียนภาษาสันสกฤต? ผู้คนใช้เงินมากมาย เมื่อใครก็ตามมาหาลูก บอกเขาว่า พ่อพูด ว่า จดจำพ่อและลูกจะได้รับมรดกของดินแดนแห่งความสงบและดินแดนของความสงบ หากคุณต้องการเข้าใจสิ่งนี้หนึ่งทีนี้ และเข้าใจสิ่งนี้ เราไม่มีสิ่งใดอื่นที่จะอธิบาย พ่ออธิบายเพียงอัลฟาเท่านั้น จากอัลฟาเท่านั้นที่ลูกได้รับมรดก จดจำพ่อและ บาบของลูกจะได้รับการปลดปล่อย และลูกจะกลับมาบริสุทธิ์และไปยังดินแดนแห่งความสงบ ผู้คนพูดว่า โอ ผู้ประทาน ความสงบ! พ่อผู้เดียวคือมหาสมุทรแห่งความสงบและดังนั้นพวกเขาจดจำท่านผู้เดียวเท่านั้น สวรรค์ที่พ่อก่อตั้งอยู่ที่นี้ ไม่มีสิ่งใดในอาณาเขตละเอียดอ่อน เหล่านั้นเป็นเพียงนิมิต ลูกต้องกลายเป็นเทวดานางฟ้าเช่นพวกเขา ลูกต้องกลายเป็นสิ่ง นั้นที่นี้ ลูกจะกลายเป็นเทวดานางฟ้าแล้วกลับบ้าน ลูกได้รับมรดกของอาณาจักรจากพ่อ ลูกได้รับทั้งมรดกของความสงบ และความสงบ ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถถูกเรียกว่าเป็นมหาสมุทร พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้และดังนั้นท่านเท่านั้นที่ สามารถให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์กับทุกคนได้ พ่อถามลูกว่า พ่อคือพ่อ ครู และกูรูของลูก และพ่อ ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ลูกแล้วใครที่พาลูกไปสู่ความตกต่ำ? ราวนี้ นี่คือการละเล่นเกี่ยวกับความ ตกต่ำและการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ หากใครก็ตามสืบสนเขาสามารถถามได้ คำถามมากมายจะเกิดขึ้นใน หนทางของความเลื่อมใสศรัทธา แต่ไม่มีคำถามในหนทางของความรู้ ในคัมภีร์พวกเขาทำให้เกิดการประณามซิปบาบา และเหล่าเทพอย่างมาก พวกเขาไม่ละเว้นใครไว้ ละครนี้ลูกกำหนดไว้แล้วและพวกเขาจะทำเช่นเดิมอีกครั้ง พ่อพูดว่า นี่ คือศาสนาเทพเป็นศาสนาที่ทำให้ความสุขอย่างมาก แล้วความสุขก็จะไม่คงอยู่ พ่อทำให้ลูกรู้คิดอย่างมาก ลักษณะและ นารายณ์รู้คิดและเหตุนี้เองพวกเขาจึงเป็นนายของโลก ผู้ที่ไม่รู้คิดไม่สามารถเป็นนายของโลกได้ ตอนแรกลูกเคยเป็น หนามและเวลานี้จะกลายเป็นดอกไม้และเหตุนี้เองบาบาจึงนำดอกไม้เหล่านั้นมาและพูดว่าลูกต้องกลับมาเป็นดอกไม้เช่นนี้ พ่อเองมาและสร้างสวนของดอกไม้แล้วราวนี้มาทำให้มันเป็นป่าหนาม สิ่งนี้ชัดเจนมาก! ลูกต้องคิดเกี่ยวกับทุกสิ่ง

เหล่านี้ ทุกสิ่งรวมอยู่ในการจัดจำผู้เดียว ลูกได้รับมรดกจากพ่อ นี่คือสมบัติที่ยิ่งใหญ่ ลูกได้รับมรดกของความสงบ เพราะที่ท่านผู้เดียวคือมหาสมุทรแห่งความสงบ ลูกจะไม่เคยยกย่องพ่อทางร่างกายในลักษณะนี้ ศรีภรรยาของผู้ที่รักที่สุด เขาใช้ชาติเกิดแรกและเหตุนี้เองทุกคนจึงรักเขามากที่สุด พ่อให้ชาวเกี่ยวกับการครองเรือนทั้งหมดแก่ลูกๆของพ่อ พ่อคือ นักธุรกิจที่แท้จริงแต่ยากมากที่ใครก็ตามจะทำธุรกิจเช่นนั้นเหมือนที่ท่านทำ หาได้ยากมากเพียงไม่กี่คนที่จะกลายเป็นนักธุรกิจชายส่งเช่นนั้น ลูกเป็นนักธุรกิจชายส่ง ลูกเฝ้าแต่จดจำพ่อ บางคนก็ทำการต่อรองในการขายปลีกแล้วก็ลืม พ่อพูดว่า จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ เมื่อลูกได้รับมรดกของลูกแล้วก็ไม่จำเป็นที่จะจดจำพ่อ ในความสัมพันธ์ทางโลกเมื่อพ่อแก่แล้วลูกบางคนก็ให้การคำจุนช่วยเหลือเขาจนเวลาสุดท้าย ในขณะที่ผู้อื่นใช้สมบัติทั้งหมดอย่าง สรุ่ยสร่ายทันทีที่เขาได้รับสมบัตินั้น บาบามีประสบการณ์ในทุกสิ่งเหล่านี้ เหตุนี้เองพ่อทำให้เขาเป็นพาหนะของพ่อ เขามี ประสบการณ์ในเรื่องความยากจนและความมั่งคั่ง เขามีประสบการณ์ในทุกสิ่ง ตามละครมีเพียงพาหนะเดียวนี้ สิ่งนี้ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ ละครถูกสร้างขึ้นและไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ หลังจากอธิบายทุกสิ่งในทั้งชายส่งและชายปลีก ในที่สุดท่านก็พูดว่า มานมานะบาฟ มาเดยจิบาฟ! ทุกสิ่งรวมอยู่ใน “มานมานะบาฟ” นี่เป็นสมบัติที่ยิ่งใหญ่ที่ท่านกำลัง เติมเต็มอาณาจักรของลูก เพชรพลอยของความรู้ที่ไม่สูญสลายแต่ละเม็ดมีค่านับแสนรูปี ลูกกำลังกลายเป็นผู้ที่มีโชคหลาย ล้านเท่า พ่ออยู่เหนือความสุขและความทุกข์ พ่อเฝ้าดูละครอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง ลูกกำลังเล่นบทบาทของลูก พ่อคือผู้สังเกตการณ์ที่ละวางที่กำลังเล่นบทบาทของพ่อ พ่อไม่ได้เข้ามาสู่วงจรของการเกิดและการตาย ไม่มีใครอื่น สามารถเป็นอิสระจากสิ่งนี้ได้ ไม่มีใครสามารถได้รับการหลุดพ้นตลอดไป ละครที่คงอยู่ตลอดไปนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว สิ่งนี้ ก็มหัศจรรย์เช่นกัน บทบาททั้งหมดถูกบันทึกอยู่ในแต่ละดวงวิญญาณที่แสนเล็ก ละครที่ไม่สูญสลายนี้ไม่มีวันถูกทำลาย อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่มีค่าต่องานรับใช้ ที่จากหายไปนานและได้พบพานอีกครั้ง ผู้เป็นที่รัก ที่อ่อนหวานที่สุด ตามลำดับกันไปตาม ความเพียรพยายามที่ลูกทำ รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้าจากส่วนลึกของหัวใจและด้วยความรักอย่างมาก จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เช่นที่พ่ออุทิศตนให้แก่ลูกๆ ในทำนองเดียวกันเมื่อลูกอุทิศตนเองอย่างเต็มที่ต่อพ่อด้วยร่างกาย จิตใจ และสมบัติของ ลูก ลูกประกาศสิทธิในมรดกของลูกเป็นเวลา 21 ชาติเกิด
2. รักษาอาณาจักรของลูกให้เปี่ยมล้นอยู่เสมอด้วยสมบัติอันล้ำค่าที่ประเมินค่ามิได้ที่ไม่สูญสลายซึ่งพ่อให้กับลูก อยู่ใน ความสุขและความซาบซึ้งเสมอที่ลูกมีโชคหลายล้านเท่า

พร: ขอให้ลูกมีประสบการณ์ และสามารถทำให้ผู้อื่นมีประสบการณ์ของทรัพย์สินสมบัติและบุคลิกภาพของชีวิตบราห์มินและด้วยเหตุนี้กลายเป็นดวงวิญญาณพิเศษ บัพดาต้าย้ำเตือนลูกๆบราห์มินทั้งหมดว่าเป็นโชคที่ยิ่งใหญ่ของลูกที่ลูกได้กลายเป็นบราห์มิน อย่างไรก็ตาม มรดกและทรัพย์สินสมบัติของชีวิตบราห์มิน คือความพอใจ และบุคลิกภาพของชีวิตบราห์มินคือความสุข อย่า ได้อย่างถูกตัดสิทธิ์ในประสบการณ์นี้ ลูกมีสิทธิ์ต่อสิ่งนี้ เนื่องจากผู้ประทานและผู้ประทานพรกำลังให้ สมบัติของการได้มาซึ่งการบรรลุผลด้วยหัวใจที่เปิดกว้าง และแล้วมีประสบการณ์กับสิ่งเหล่านั้นและทำให้ ผู้อื่นมีประสบการณ์ในสิ่งนี้ด้วยเช่นกันและแล้วลูกก็จะถูกเรียกว่าดวงวิญญาณพิเศษ

คติพจน์: แทนที่จะคิดถึงชั่วขณะสุดท้าย จงคิดถึงสภาพสุดท้ายของลูก

*** โอม ชานติ ***